

Sygn. akt V KO 51/17

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lipca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie **G.B.**

oskarżonego o czyn z art. 107 § 1 k.k.s.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 25 lipca 2017 r.

wniosku Sądu Rejonowego w S.

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił:

**sprawę oskarżonego G.B. (V K (...)) przekazać do rozpoznania
Sądowi Rejonowemu w G..**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 13 czerwca 2017 r. Sąd Rejonowy w S. wystąpił do Sądu Najwyższego o rozważenie możliwości przekazania w trybie art. 37 k.p.k. sprawy G.B., oskarżonego o czyn z art. 107 § 1 k.k.s., innemu sądowi równorzędnemu, tj. Sądowi Rejonowemu w G..

W uzasadnieniu postanowienia sąd powołał się na stan zdrowia oskarżonego, jego absencję na rozprawach spowodowaną stanem zdrowia oraz wnioski wynikające z pisemnej opinii biegłych Katedry i Zakładu Medycyny Sądowej i Toksykologii Sądowo-Lekarskiej w K.. Opierając się na wnioskach tej opinii wnosił o rozważenie możliwości przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, tj. Sądowi Rejonowemu w G., co stworzy większe możliwości osobistego udziału w wyznaczonych terminach.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek Sądu Rejonowego w S. zasługiwał na uwzględnienie.

W realiach sprawy należało przyjąć, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, którym winien być, w tym przypadku, sąd położony najbliżej miejsca zamieszkania oskarżonego, skoro jedynie taka decyzja pozwoli oskarżonemu na udział w czynnościach sądowych. Oczywiście bowiem jest to, że dobro wymiaru sprawiedliwości (art. 37 k.p.k.) musi być rozumiane jako stworzenie warunków do sprawnego, prowadzonego bez zbędnej zwłoki, procesu karnego. Jak wynika z opinii sporządzonej przez biegłych lekarzy Katedry i Zakładu Medycyny Sądowej i Toksykologii Sądowo-Lekarskiej w K., udział oskarżonego w czynnościach procesowych nie jest wyłączony, o ile te odbywać się będą w sądzie położonym bliżej miejsca zamieszkania oskarżonego. Biegli wskazali także na konieczność prowadzenia czynności przesłuchania w pozycji siedzącej oraz - w miarę możliwości - zapewnienia w drodze do sądu opieki innej osoby.

Kierując się przedstawionymi względami, jak również uwzględniając odległość, jaka obecnie dzieli miejsce zamieszkania oskarżonego i sąd właściwy do rozpoznania tej sprawy, Sąd Najwyższy wskazał, jako właściwy do rozpoznania sprawy Sąd Rejonowy w ., a więc sąd, w którego okręgu zamieszkuje oskarżony.

Z tych powodów orzeczono jak na wstępie.